

*Uzavřem spolu příměří
A bitový vzoreců křivočivých
A místo teplých večerů
Dáme si volnost jako dřív.
Trásklo jak výstřel ze tvých úst
A já snad ani nebrečím
Po velké party bývá púst
A pachut' - vzdát to bez věcí.
Adieu.*

Adieu, rok 2007,
text Hana Zagorová,
hudba Didier Barbelivien

Soukromý život aneb Už jsem v životě nečekala změnu

Zkusme se vžít do pocitů muže, který je jejím partnerem. Řekněme, že jsou sedmdesátá a osmdesátá léta. Je krásná, koncertuje osmadvacetkrát do měsíce, domů si přijíždí v podstatě jen přebalit kufr, cesta před jejím bytem je popsána vzkazy od ctitelů, na koncertech je zavalena hromadami kyttek... Žena, po které každý muž touží? No, leda v romantických filmech.

„To vydejchá málokterý muž. Já měla v dlouhodobých vztazích vždy kvalitní partnery, ale nikoho dlouho nebaví, když ženská pořád nemá čas. Když má muž svou kariéru, je rád, když má doma vyžehlené košile a odpočatou partnerku, která mu uvaří nebo si spolu vyjdou na večeri. Když je partnerka každý večer pryč, občas si vyjde na večeri s kamarádkou, pak s další a už to jede. A málokterý muž také snese, když se o něm ve společnosti říká: To je ten, od Zagorové.“